

Cine sunt negaționiștii?

Abia acum, privind o rememorare televizuală a masacrului de la Oradour-sur-Glane (10 iunie 1944, victime ale germanilor ocupanți: peste 600 de civili, printre care femei, copii, refugiați din Mosela și din Alsacia), am reușit să pun un cuvânt pe golul care mă chinuie de peste un deceniu, de când am început a scrie despre **Basarabia și Evreii**. Un cuvânt care plutea în aer, însă nu putusem să-l rostesc/scriu dintr-un motiv... la îndemână: acel cuvânt era folosit de călăi împotriva noastră, victime, iar victima de mine nu găsisese cu cale să li-l întoarcă, fiindcă prea ar fi semănat cu vulgara, dar cât de adevărata: «Ba a mă-tii!»:

Când, în **Săptămâna Roșie** reproduceam documente care dovedeau că evreii din Basarabia și din Bucovina de Nord comiseseră violențe, umiliri publice, sechestrări, asasinate împotriva militarilor și a civililor care se refugiau din Teritoriile Cedate Rusiei, începând din 28 iunie 1940, mă rezumam la cuvinte ce denumeau acțiuni: huiduieli, insulte, ciomăgeli, bătaie cu pietre, “botezare” cu conținutul oalelor de noapte păstrate în vederea “întâmpinării”, linșaj, împușcare, luare de prizonieri (dintre militari, într-un război care nu exista) - Holocaustologii îmi... replicau, indignați, ultragiați :

“Negaționistule!” - deși, pentru orice normal-alfabetizat, era limpede: eu nu negasem nimic, ci afirmasem ceva.

“**Negaționism**” face parte din arsenalul - nu de apărare, ci de atacare folosit de evreul dobitoc, lipsit de cuvinte și care astfel previne replica celui din față, acuzatul pe nedrept; lui, dobitocului, îi convine această calitate-cusur a termenului: îl scutește de argumentare a acuzațiilor lui, în 63 de ani de la sfârșitul războiului devenite sentințe-condamnări fără drept de recurs (iar cine le contestă este... un antisemit și un negaționist!).

Ceea ce făcusem, la urma urmelor reportericește, descriptiv, stăruind la anume momente-evenimente. Tot descriptiv, reportericește citasem din documente (firește, ale Serviciului Secret al Armatei Române, nu “pentru a păstra dreapta măsură” între acestea și acelea răs-știutele (de 63 ani) ale Serviciului Secret al Armatei Roșii, cum îmi recomandaseră R. Ioanid, Shafir, Laszlo, Al. Florian, Pecican...); tot rezezându-mă pe documente vorbisem despre fazele următoare petrecute în Basarabia și în Bucovina de Nord - până la 22 iunie 1941: un întreg an de teroare crâncenă, nemaicunoscută pe aceste pământuri aflate în

calea tuturor năvălirilor și a năvălitorilor: arestări, confiscări de cereale și animale, deportări în masă, “processe” expeditivă - ca al elevilor de la Școala Pedagogică din Orhei, dintre care mulți au fost executați (ancheta fiind condusă de Goldenberg, șeful NKVD-ului Orhei).

După logica evreilor vinovați de crime grele, noi, victimele lor, supraviețuitori, martori ai barbariilor lor, chiar dacă ne rezemasem pe documente (ale Armatei Române, nu ale Dimpotrivei Roșii), comisesem... Ce comisesem?

Răspunsul-explicație al holocaustologilor reiese din cuvântul cretin aruncat-scuipat, acuzator-executor: «**Negaționistule!**»

Obișnuiți a accepta, din partea noastră, cu capul plecat, în tăcere, orice acuzație, oricât de nedreaptă, de exagerată, de aiuritoare nu le-a dat prin minte că... ei înșiși, la un moment dat victime, vorbind-scriind despre calvarul lor, ar fi fost contraziși de martirizatorii lor, ba chiar tratați de... de negaționiști. Tactica lor ticăloasă de preveni orice contestație a mărturiilor contrarii intereselor lor (doar ei sunt inventatorii “războiului nuclear preventiv”) a făcut ca doar la eructarea celor două cuvinte magice - în fapt blesteme tradiționale: “Antisemit!” și “Negaționist!”, noi, victime ale lor (ei, da, evreii nu au fost totdeauna victime, ci adesea călăi) să fim paralizați, neutralizați, muți, pentru *a nu se auzi în jur, rostit tare, limpede adevărul-adevărat, adevărul istoric al unui întreg secol, al douăzecilea.*

În tentativele repetate de a angaja un necesar dialog cu evreii, după ce că veneam cu argumente ușor de contestat - ușor din partea lor, care cu un simplu: «Nu-i adevărat!» mă trimiteau la colț - nici nu-mi trecea prin minte să răspund la răstelile lor komisar-imperialiste (rusești...) tot cu: «Nu-i adevărat!» - părăindu-mi-se o “replică” imbecilă, mecanică, de troglodit, de bețiv; să nu rămân doar la atâta, ci, riscând să intru în troaca logicii lor, să le azvârl în obraz (presupunând că aveau așa ceva) acuzația cu care ei mă copleșiseră, îmi închiseseră gura, mă condamnaseră și chiar mă executaseră, ca pe un criminal dovedit a fi mâncat evrei cruzi, de preferință copilași:

«**Negaționiștilor!**»

Fiindcă **negaționiștii** sunt ei, nu eu (dealtfel Oișteanu, chiar spusese : deși Goma nu neagă Holocaustul, el este antisemit!, iar fiul Marelui Tudor Vianu, auzind prin somn această sentință, o repetă, o repetă - ca o placă stricată, vorba Monicăi Lovinescu despre mine).

Să se pună de acord holocaustologii; unii mă absolvă de păcatul “antisemitismului”, însă au găsit altceva (cum să scap de

“justiția” lor strâmbă?) : cică aș fi vinovat de... negaționism!

În ce constă negaționismul cu care atac în mod mârșav totalitatea comunității evreiești? Nu contează, *negaționismul* se asortează cu *antisemitismul* [și ce dacă a critica politica rasistă, apartheidistă a Israelului nu are legătură cu antisemitismul - are cu postul de ambasador UNESCO dăruit de Taubman... antisemitului Manolescu!]! Sunt piese din uniforma holocaustologului militanto-recuperationist. Și fac-bine pungii fără fund a *recuperationismului planetar* - nu s-a înțeles?, cum așa: sub termenul *recuperare*, evreii, zapcii în suflet și-n simțiri, îi trimit în față pe holocaustologi, ei să se mânjească în campania de re-jefuire redemarată - nu întâmplător după căderea Zidului Berlinului - pentru a lua și pielea de pe noi, nu doar zdrențele odinioară numite: îmbrăcăminte. Ei, evreii **neagă** adevăruri orbitoare, nu eu, care... îi tot invit, naiv, prostește la dialog.

Dintre ei inventivul Shafir (care a recunoscut, în scris: nu citise cartea condamnată: **Săptămâna Roșie**) m-a acuzat, primul de “negaționism”... deflectiv?, deflectant?... Or *goi*-ul care sunt nu avusesse prezența de spirit să i-o întoarcă:

«Ba tu ești negaționist, măgarule, care mă acuzi pe mine de... negaționism!»

În eternul și imposibilul dialog (sic), evreii folosesc drept călușuri de băgat în gura celui din față, presupus contestatar al termenilor falși, neadevărați, cuvinte rău, incorect folosite, dar cât de folositoare lor în campaniile de acuzare, culpabilizare și... recuperare (vorbesc de bani, desigur, de ce altceva să vorbesc?):

- **antisemit(ism)** - termen trebuind să comunice că eu, desemnatul cu degetul și cu stropii elocinței (!) am o atitudine batjocoritoare, insultantă față de un **semit**.

Care semit?, vorba rusului. Dar niciunul dintre holocaustologii care mă antisemitizaseră: R. Ioanid, Oișteanu, Shafir, Katz, Reichman, Paruit, M.D. Gheorghiu, Ancel - să nu fie uitat Wiesel - nu este semit : toți aceștia provin din aria înglobată de Rusia (care ocupa atunci și Țările Baltice și Polonia), unde evreii au fost/sunt/vor fi de origine kazară, deci türkă, strămoșii lor **trecuseră la mozaism, nu au nici un strop de sânge semit** - spre deosebire de... *palestinieni, unicii semiți din Țara Sfântă...*

În care caz cum rămâne “antisemitismul” folosit până la urzeală de holocaustologi, împrôșcându-i pe contradictorii? Ei, ne-semiți, doar “trecuți”, nu născuți (de aici zicerea: să te ferească Dumnezeu de “trecuți”, aceștia sunt mai ca- decât -tolicii, crezându-se datori să dea dovadă de credincioșie noii religii).

Rămâne... în stare de levitație, după legile fizicei și ale

bunului-simț.

- **negaționism** - termen destinat să comunice: eu, ne-evreu **neg** afirmațiile (sau... negațiile) obraznice ale holocaustologilor - ca de pildă: “Românii au masacrat 400 000 de evrei în timpul războiului”. Sunt etichetați: “negaționist” fiindcă... neg minciunile, nu adevărurile.

Dar, atenție: devin negaționist chiar și atunci când îndrăznesc să corectez cifrele astronomice cu care holocaustologii ne dau la cap: fie că afirm: «Cifra de 400 000 de evrei victime ale românilor este mult umflată», dar și atunci când - nu eu, primul, ci un alt *goi*: l'Abbé Pierre - o corectează, avansând alta, adevărată, oricum, mai aproape de adevăr... Un astfel de “negaționist” ar putea fi arătat cu degetul ca, să zicem: “corec[ta]ționist (!)”.

[Anul trecut, după moartea Abatelui Pierre, un jurnalist de la *NouvelObs*, Caviglioli comitea imprudența de a cita un fragment din scrisoarea produsă în procesul lui Garaudy :

“A fost normal ca, după război să cedem exagerărilor”...(apoi introduce - vorbesc tot de Caviglioli - fraza următoare astfel: “*Și adaugă [Abatele Pierre], într-o lugubră lapalissadă*”):

“La Auschwitz a fost scris pe o placă: patru milioane de morți. Fiindcă astăzi a fost corijată la un milion, înseamnă că cifra de patru milioane a fost exagerată” (subl mea).

De unde concluzia, strâmbă: în ochii holocaustologilor, chiar persoana care citează... inscripția de pe o placă, de la Auschwitz, nefiind el autorul corectării, comite o crimă gravă: **“negaționism corector al neadevărului”**. Fiindcă așa cum exista un adevăr-de-clasă în bolșevism, există un adevăr-de-rasă în holocaustism.

În legătură cu “derogările”, nu doar de la adevăr, ci și de la cronologie practicate de evrei, în scop de supraviețuire (Hanna Arendt o spune, întru justificarea, amnistierea tuturor faptelor rele ale Poporului Ales), i-am mai arătat cu degetul pe Ilia Ehrenburg și pe Vassili Grossman numindu-i *descronologizatori*. Aceștia, într-o carte de pură propagandă apărând nu doar cauza minoritarilor evrei, ci mai ales cauza majoritarilor ruși (ah, dorința arzătoare de a aparține altei comunități: rusească, ungu-rească!), intervertiseră cauza și efectul, afirmând, de pildă, că... “severi-tatea cu care autoritățile sovietice” (sic) îi trataseră, în 1940 pe românii basarabeni și bucovineni proaspăt ocupați, se explică prin răzbunare (răzbunare justificată când este practică de evrei, prin tradiție, însă negată, interzisă celor din față, *goi-ilor*) pentru masacrele la care se dedaseră românii în... hăt, departe în timp, în iulie 1941, după retragerea sovieticilor din teritoriile Ocupate! Această nerușinare în minciună se explică:

evreii nu dialoghează, ci monologhează - și dictează (obișnuiță căpătată în Rusia, apoi de la 1917 în URSS, unde au fost preponderent politrucii, sinistrii komisari (dealtfel unii și-au luat acest nume: există o sportiva americană: Komisarz, de unde se înțelege că tatăl sau bunicul exercita această nobilă ocupațiune în Polonia ocupată de bolșevici), mai ales în sectoarele represiune și propagandă). Ei declară, din 1948: «Israelul nu va ceda niciodată șantajului terorist». Prin “șantaj” ei înțeleg tocmai dialogul, iar prin “teroriști” doar *ne-evreii de după 1948* (de 60 ani!), fiindcă înainte ei erau numiți teroriști de către mandatarii Palestinei, sub denumirea de patriotism evreiesc practica ei (Begin, Shamir) fără scrupule terorismul pur și dur împotriva britanicilor, a arabilor, a creștinilor, iar după aceea dată au instituit: terorismul-de-stat-și-de-partid israelian, prezentat ca “drept la autoapărare”.

Strategii Ehrenburg, Grossman, străluciți precauționiști ai autoapărării au intervertit evenimentele, pentru ca la o adică să nu fie trași la răspundere adevărații agresori în Teritoriile Cedate: evreii, fiindcă, mințeau ei..., era război! Nu era nici un război, atunci, între iunie 1940 și 22 iunie 1941! Abia după un an de zile de la Ocuparea și Terorizarea Basarabiei și a Bucovinei de Nord a fost declarat războiul. Deci pe timp de ne-război ocupanții teroriști bolșevici, în fruntea lor: evreii, care credeau în continu-are că acel pământ va fi, după promisiunea lui Stalin, viitoarea patrie a lor, trecuseră urgent la amenajarea terenului, operațiune numită **curățenie etnică**...

Adevărul fiind ca toate acțiunile lor dintre 28 iunie 1940 și 22 iunie 1941, avînd loc pe timp de pace sunt, *nu crime de război* - care multe porcării șterg ele - ci *crime împotriva omenirii: imprescriptibile*.

Așadar cine sunt negaționiștii?

Ei, holocaustologii, cei care acuză pe ne-evreii de “antisemitism” și de “negaționism”!